

مقایسه طول محوری چشم در بیماران مبتلا به رتینوپاتی و افراد غیر دیابتی

دکتر محسن فروردین^۱ دکتر مرسل مهریار^۲ دکتر منصور رحیمی^۲ دکتر حسین اشرف^۲ دکتر مرتضی مهدی‌زاده^۲ دکتر کاظم کامران^۳
دکتر سینا احمدی^۳ دکتر حسام‌الدین مقدسی^۳ دکتر بابک باقری^۴

^۱ دانشیار گروه چشم‌پزشکی^۲ استادیار گروه چشم‌پزشکی^۳ فلوشیپ رتین^۴ دانشگاه علوم پزشکی شیراز^۵ متخصص چشم

مجله پزشکی هرمزگان دوره نهم شماره اول بهار ۸۴ صفحات ۶۷-۷۱

چکیده

مقدمه: سابقه و هدف رتینوپاتی دیابتی از مهمترین علل کاهش دید در سالهای فعال زندگی (۲۰ تا ۶۴ سالگی) می‌باشد. تاکنون مطالعات زیادی در زمینه فاکتورهای مؤثر بر ایجاد و پیشرفت این بیماری انجام شده است. هدف از این مطالعه بررسی طول محوری کره چشم در بیماران مبتلا به رتینوپاتی و تأثیر آن در پیشرفت این بیماری می‌باشد.

روش کار: ۱۵۰ بیمار مبتلا به رتینوپاتی دیابتی در هر دو چشم و ۱۵۰ بیمار فاقد دیابت مراجعه‌کننده به درمانگاه مطهری شهر شیراز در پاییز ۱۳۸۰ مورد مقایسه قرار گرفتند. بیماران هر دو گروه توزیع سنی و جنسی مشابه داشتند. بیماران مبتلا به دیابت و نوع رتینوپاتی مورد بررسی قرار گرفتند. طول محوری کره چشم در تمام افراد توسط روش بیومتر با دستگاه Echo Scan US-800 Nidek اندازه‌گیری شد. اطلاعات بدست آمده توسط روشهای آماری مورد مطالعه قرار گرفت.

یافته‌ها: میانگین طول محوری کره چشم در افراد مبتلا به رتینوپاتی دیابتی اعم از پرولیفراتیو و غیرپرولیفراتیو کمتر از افراد فاقد دیابت است. این یافته کاملاً مستقل بوده و عواملی مانند سن، جنس و طول مدت ابتلا به نوع دیابت بر آن مؤثر نیستند، پس از حذف چشم‌های دارای طول محوری بیشتر از ۲۶ میلی‌متر، میانگین طول محوری کره چشم در افراد مبتلا به رتینوپاتی دیابتی و پرولیفراتیو و افراد فاقد دیابت تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: مطالعه ما تأکید می‌کند که طول محوری کره چشم در افراد مبتلا به رتینوپاتی دیابتی کمتر از افراد غیردیابتی می‌باشد و نزدیک‌بینی شدید یک عامل پیشگیری‌کننده از بروز رتینوپاتی دیابتی است. همچنین این مطالعه نشان داد که نزدیک‌بینی شدید ممکن است در جلوگیری از پیشرفت رتینوپاتی غیرپرولیفراتیو به پرولیفراتیو نقش داشته باشد.

کلیدواژه‌ها: چشم - رتین - رتینوپاتی دیابتیک

نویسنده مسئول:
دکتر محسن فروردین
بیمارستان خلیلی - دفتر
بخش چشم
شیراز - ایران
تلفن: ۶۲۷۹۳۳۳+۷۱۱ ۹۸
فاکس: ۶۲۷۹۳۳۳+۷۱۱ ۹۸
پست الکترونیکی:
mdisenfarvardin@Yahoo.com

دریافت مقاله: ۸۳/۷/۲۶ اصلاح نهایی: ۸۳/۹/۴ پذیرش مقاله: ۸۳/۱۰/۲۳

برخی اثر تشدیدکننده دارند. ازدیاد فشار خون سیستمولیک حاملگی، DR، HLA DR آنمی، درگیری همزمان کلیه و برخی جهش‌های ژنتیکی بعنوان عوامل تشدیدکننده و انسداد یک طرفه شریان کاروتید داخلی، گلوکوم، میوپی و آتروفی عصب بینایی جزو علل

مقدمه: دیابت مهمترین علت کاهش دید در سنین فعال زندگی (۲۰ تا ۶۴ سالگی) می‌باشد (۱). علت عمده این کاهش دید رتینوپاتی است. مطالعات قبلی نشان داده است که برخی عوامل بر پیشرفت رتینوپاتی دیابتی اثر مهاری و